

Pojęcia stosowane w statystyce publicznej

Tryb PCT zgłaszania wynalazków do opatentowania

Nazwa angielska: [PCT procedure](#)

Definicja:

Tryb dotyczący zgłoszeń patentowych dokonywanych w urzędzie patentowym danego kraju przez nierezydentów w ramach Układu o Współpracy Patentowej, zwanego w skrócie PCT.

Dodatkowe wyjaśnienia metodologiczne:

Układ o Współpracy Patentowej (Patent Co-operation Treaty, w skrócie PCT) jest to układ podpisany 19 czerwca 1970 r. w Waszyngtonie (wszedł w życie 1 czerwca 1978 r.) wprowadzający międzynarodowe zgłoszenia patentowe pociągające za sobą te same skutki co zgłoszenia w trybie krajowym w każdym z państw sygnatariuszy układu. Zgłoszenia międzynarodowe są kierowane do Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO), a następnie badane przez Europejski Urząd Patentowy lub odpowiedni krajowy urząd patentowy (pełniące rolę tzw. Międzynarodowego Organu Poszukiwań, International Searching Authority, ISA). Pośrednikiem w składaniu wniosków patentowych rezydentów w trybie PCT jest w Polsce Urząd Patentowy RP. Zgłoszenie w trybie PCT oznacza, że wnioskodawca zabiega o objęcie ochroną wynalazku w wielu krajach (co najmniej w trzech, a maksymalnie we wszystkich państwach-sygnatariuszach, których jest obecnie 142). Patenty na wynalazki zgłaszane w trybie PCT są wszakże w dalszym ciągu udzielane przez poszczególne krajowe urzędy patentowe. Polska przystąpiła do Układu o Współpracy Patentowej w grudniu 1990 r.

Źródło definicji:

- Definicje pojęć z zakresu statystyki nauki i techniki

Autor: Główny Urząd Statystyczny

Miejsce publikacji: GUS, Warszawa 1999 r.

Dziedzina:

Nauka i technika

Jednostka odpowiedzialna merytorycznie:

Urząd Statystyczny w Szczecinie

e-mail: SekretariatUSSZC@stat.gov.pl